

عنوان مقاله:

گفتمان "گفتگو" در اسلام

محل انتشار:

مجله جامعه شناسی ایران، دوره 5، شماره 1 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

عمادالدین باقی

خلاصه مقاله:

نقطه عظیمت الین مقاله تمایزگذاری میان گفتمان و گفتگو است. گفتگو جنبه بین الاتینی و گفتمان ویژگی پارادایمی دارد و بیانگر الگو و منطق گفتگو ایت. گفتمان صرفا با عناصر نحوی و لغوی تشکیل دهنده جمله سروکار ندارد. بلکه فراتر از آن به عنوان بیرون از متن یعنی بافت موقعیتی، فرهنگی و اجتماعی سروکار دارد و به یک موضوع جامعه شناختی بدل می شود. در این مقاله به بیان (شانزده شاخص) دوازده شاخص مستقیم و چهار شاخص نامستقیم کلیدی در گفتمان گفتگو پرداخته ایم. شاخص های مستقیم عبارتند از "نسبی اندیشی-تکامل گرایی در برابر خود کامل بینی-برابری موقعیت-امنیت یکسان-یکسانی فرقه ها یا فقدان مرزبندی-اهلیت گفتگو-فهم کلام-پیش داورانگی-نقدگفتار به جای نقد صاحب گفتار-مستند گویی-منطقی بودن-اخلاقی بودن" و شاخص های نامستقیم عبارتند از: عقلانیت-اومانیسیم یا حرمت انسان-حقوق بشر-دموکراسی. هر چند برخی از این شاخص ها ظاهرا مشابهت و تداخل دارند اما تفاوت های اندکی میان آنها می توان یافت.

کلمات کلیدی:

گفتمان-گفت و گو-حوزه عمومی-شاخص های مستقیم-شاخص های نامستقیم-نسبی اندیشی-خود حق بینی-عقلانیت و تعقل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1710926>

